Ozadje pisarja

Torek, 17. september 2019, ob 4:20 zjutraj, podnevi 17° C

www.novorazodetje.si

1 Zdaj je spet čas, da malo osvetlim ozadje in pojasnim, kaj pravzaprav Jaz, Jezus Kristus, nameravam s temi Življenjskimi namigi (Lebenswinke), ki jih vlivam svojemu pisarju. Že 16 let se torej obračam nanj, saj se Mi je, tako rekoč, prostovoljno ponudil, da bi svojim bratom in sestram pomagal ponovno usmeriti pozornost na cilj duhovne preobrazbe duše in ga, če je le mogoče, tudi uspešno uresničiti.
2 Takrat je Moj sedanji pisar, ki je predviden za to novo stoletje, še deloval poklicno kot tako imenovani samozaposleni in je delal s svojimi telesnimi brati, saj je bilo treba popraviti nemalo škode na hiši, posestvu in vrtu, kar je pomenilo, da so morali, podobno kot Jaz svojčas, obvladati celotno paleto teh del, da so jih sploh lahko uspešno izpeljali. S tem so hodili po Mojih stopinjah, stopinjah tesarjevega sina, ter bili zvesti in marljivi delavci.
3 Moj pisar je svoj naravoslovni študij tik pred zaključkom v ta namen tudi samovoljno prekinil, ker je v celoti spoznal popolno nesmiselnost tega, povsem luciferskega izobraževanja, se s tem sprijaznil in tako uvidel, da odločno nasprotuje poti duhovnega zorenja duše. S poznavanjem Lorberjevega dela mu je bilo tako enostavno potegniti prave sklepe in ker je poleg šole in študija vedno delal, je zelo dobro poznal bedo v nemških družinah ter je lahko nato tudi škodo, ki so jo z brati tam popravljali, jasno pripisal razmeram znotraj družin.
4 Zato je bil njegov takratni izrek vedno, da pravzaprav nič ne koristi prenavljati njihovih hiš, temveč da je treba pri dušah zadevnih ljudi nekaj ukreniti. To je nato postopoma postajalo vse bolj konkretno in ker mu je uresničevanje usmeritev, ki sem jih ljudem dal preko Lorberjevega dela, tudi precej dobro uspevalo, je hitro prišel v stanje »duše neveste« (1*). Po približno 10 letih tega samostojnega dela na obrtniškem področju se je rodilo njegovo »duhovno dete« (2*), nekaj, kar je Moj pisar jasno zaznal tudi v svetlih sanjah, čeprav v tistem času še ni razumel, kaj točno to pomeni.
5 Točno v tistem trenutku, ko je njegov proces duhovnega zorenja duše uspešno potekal in je bila izpeljana pravilna poroka s posledico, da se je oblikovala njegova družina, dokler ni številčno štela 7 glav, sem dopustil, da se je nato v letu 2000 zunanja delovna služba končala. To se je zgodilo predvsem zaradi ljubosumnosti žena njegovih bratov, ki so Mojemu pisarju zavidale, da je z duhovnega vidika dobro vplival prav na njegove brate in jih je že dobro seznanil z Lorberjevim delom ter s tem z Menoj samim. Njegovo »Jezusovo podjetje«, kot ga je imenoval, se je torej bližalo koncu iz razloga, ker se njegovi brati žal niso uspeli uveljaviti nasproti svojim ženam.
6 Kot rečeno, sem dopustil, da se je to zgodilo, in tako se je povsem naravno zgodilo, da je Moj pisar nato začel opravljati to službo, saj sem poleg tega preprečil več poskusov, da bi se ponovno ukvarjal z obrtjo, kajti njegovo vajeništvo na tem področju se je že končalo, še zlasti, če upoštevamo, da je do takrat že približno 30 let delal v tej službi.
7 Leta 2003 se je začelo delovanje v vlogi Mojega uradnega pisarja, kar je zajemalo

natanko to, kar si je mislil že leta prej: Namreč jasno prikazati preglednost procesa duhovnega zorenja duše in s tem popravo duše skupaj z njenimi križi, začenši od stanja »duhovno noseče duše« pa vse do notranjega rojevanja Duha in nato sledečega procesa neprekinjenega poduhovljenja duše, ter to ne le pisno prikazati, temveč z besedo in dejanjem tudi osebno živeti!
8 Toda pisarja to mesto ni kar tako preprosto z padlo neba, temveč je bilo v njegovem rodu že pred več sto leti poskrbljeno za to, da se je ta funkcija pisarja postopoma izbrusila skozi generacijsko linijo. Če so njegovi predniki v srednjem veku še delovali v svetniški službi mestnega pisarja, pa se je ta sposobnost nato čedalje bolj poduhovljala, dokler sedaj Moj pisar ne tvori zadnjega člena te stoletja dolge tradicije z vrhuncem v vlogi duhovnega pisarja.
9 Ko je Moj sedanji pisar pod pritiskom nasprotnikov na začetku nekoliko omahoval in za kratek čas ni vedel, ali s to službo dela prav, sem mu dal v roke desetletja pogrešani družinski grb (3*) njegove pisarske dinastije. V njem se je takoj prepoznal, kako Mi tam z rdečim peresom ter z modrim oblačilom na zeleni podlagi, stoječ pod kraljevimi insignijami, služi.
10 Istočasno z Mojim pisarjem pa so takrat začeli tudi drugi, kajti Jaz imam vedno več železa v ognju, vendar se je izkazalo, da so vsi eden za drugim odpadli, tako da je na koncu ostal le Moj pisar. Pritisk s strani Luciferja je bil namreč že do njegovih telesnih bratov prevelik in so odpadli, enako pa je bilo tudi s tako imenovanimi duhovnimi brati in sestrami, saj so tudi ti predčasno odnehali. Drugi, ki so dandanes prav tako pisno dejavni, prav tako niso premagali te luciferske ovire, zato njihovo pisanje služi le njihovi lastni duši in ne koristi nikomur drugemu!
11 Podobno kot je takrat delovalo obrtno podjetje Mojega pisarja, je bilo po njegovem zaključku ustanovljeno »duhovno podjetje«, duhovna skupnost z več duhovnimi prijatelji; vendar je bilo to »duhovno podjetje«, prav tako kot prejšnje obrtno podjetje, ki sta ga večinoma uničila ljubosumje in spletke žena, prav tako uničeno zaradi zavisti in ljubosumja, druge stopnje v procesu izpopolnitve človeka pa ni bilo več mogoče prikazati, kaj šele doseči. Ravno takrat, ko se je bližal ta izjemno pomemben proces premagovanja Luciferja, nekaj, o čemer se prej nihče ni belil glave, je Lucifer neusmiljeno udaril in celotna, mednarodno že relativno dobro delujoča skupnost je silovito razpadla, kmalu zatem pa je Mojega pisarja doletel še precej hujši udarec, saj mu je razpadla družina.
12 Navsezadnje je tako, da Lucifer povsem mirno opazuje, kako se kristjani trudijo uresničevati svojo Sveto pismo ali Nova razodetja, kajti to ga ne vznemirja preveč. Takrat ko gre zares, in to je ravno to razkritje duševnih oziroma živčnih vzorcev, torej tega povsem lucifersko zasnovanega programiranja duše, je miru in tišine konec, saj se angel luči nemudoma spremeni v najgrozljivejšega zmaja in neusmiljeno udari. Le Jaz ga znam obrzdati in s tem pa sem preprečil smrt svojega pisarja, kar je bil pravzaprav ves čas namen, kajti prvič je bila njegova duša že dovolj poduhovljena, da se ne bi zlomila pod tem udarcem, in drugič sem svojega

sina izbral prav z namenom, da zvesto nadaljuje tisto, kar bi drugi že zdavnaj opustili.
13 Njegova naloga naj bi bila, da ljudem, ki pridejo v poštev, ker so pripravljeni delati na sebi, ponovno prikliče v zavest proces duhovne preobrazbe, vendar je tudi razumljivo, da posledic tega, kar tam dela in kako se nato takorekoč spusti v spopad z Luciferjem in njegovim spremstvom, ni mogel tako oceniti. To tudi ne bi bilo v skladu z Mojo voljo, saj majhnemu človeku že vnaprej vedeti in prenašati vse to ni dano; tako je to z Moje strani tudi nujna zaščita, da tisti, ki prenašajo Jobovo usodo, ne bi propadli od same žalosti.
14 Edino Jaz sam sem bil in sem zmožen vse vedeti in prenašati, nihče razen Mene pa tega ne zmore!
15 No dobro, Moj pisar je torej nadaljeval kljub dejstvu, da je bilo zdaj vse na tleh in namerno uničeno. Zdaj je pri njem šlo za to, ali prevzame odgovornost za svoje prejšnje življenje, za vse svoje luciferske doktrine in živčno-duševne vzorce ter brez pritoževanja sprejme smrt starega Adama in sploh popolno uničenje svojega prejšnjega življenja, da bi lahko vstal Novi človek, ali pa bo nad Mano godrnjal zaradi izgube vsega. Saj že veste, da je Moj pisar Meni zvesto sledil še naprej, in zato sem mu lahko Jaz takoj pripeljal nekoga, ki je brez nadaljnjega uresničil in zvesto izvedel vse tisto, česar njegovi prejšnji sorodniki, duhovni bratje in sestre ter njegova žena niso hoteli ali zmogli.
16 Zato sem poskrbel, da se je Moja hči preselila tja iz nizozemske Frizije, kajti tudi ona je morala prestati iste preizkušnje neodvisno od Mojega sina, saj dobro veste, da imam vedno več železa v ognju. Ker ji je prav tako uspelo uspešno uresničiti proces preduhovljenja duše, je s tem, ko je sledila duhovna povezava med bratom in sestro, dan nov začetek, ker sta pač oba pred tem neodvisno drug od drugega prestala postopek poroke.
17 Ne smete storiti napake in verjeti, da lahko adamitski človek popolno duhovno rojstvo sam doseže, torej nekaj, kar je mogoče le Meni in vsem ljudem, ki niso padli v greh spolnosti, za vas in za vse adamitsko človeštvo, ki je podvrženo izvirnemu grehu pot duhovnega prerojenja vodi izključno prek dveh stopenj, ki ju je treba predhodno opraviti: najprej sklenitev zakonite zakonske zveze in nato doseganje čistega stanja, torej bratske ljubezni.
18 Obe stopnji sta Moj pisar in njegova sestra zdaj dosegla vsak zase, neodvisno drug od drugega, zdaj pa še enkrat skupaj kot potrditev in preizkus. Če bi padla v smislu spomnosti ali tudi emancipacije, bi se ponovno pojavila splošno znana zgodba o Adamu in Evi, njuna vloga zgleda oziroma duhovnih staršev pa bi bila izgubljena.
19 Tako sem za oba pripravil trdo šolo. Moj sin je najprej razločno slišno stopil navzven (4*), da bi vam moškim služil kot zgled za najzvestejše sledenje Meni in drugič tudi zato, da ženskam spet postavi glavo na pravo mesto. Vendar bi mu to lahko uspelo le zato, ker bi se držal te bratsko-sestrske ljubezni. Če bi spolno padel, bi takrat izgubil sposobnost, da bi se približal ženskam in jih nagovoril kot sestre v

tej bratsko-sestrski ljubezni, in bi ostal na stopnji moškega brez ljubezni, ki ženske le zaničljivo nasmejano opazuje in jih izrablja.
20 Ker pa je Moj pisar dejansko dosegel bratsko-sestrsko ljubezen in ker tudi Moja hči ni neka emancipiranka, temveč ima čisto in krepostno nemško srce, je tudi ona zmožna videti moške kot brate, zato sta oba zmožna svojemu bližnjemu stopiti naproti kot bratu in sestri. Najprej sta morala v sebi osvojiti ti dve stopnji oblikovanja zavesti, nato sta morala prestati to preizkušnjo discipline čistosti, Mojo hči pa ni smela okužiti kuga emancipacije.
21 Ljudje, ki jim to prav tako uspe, so na tej Zemlji žal tako redki kakor morebitni sončni kamen, ki leži skrit globoko pod gruščem Zemlje, da s svojim sijajem zaradi svoje ogromne svetlobne polnosti ne bi očaral človeških src.
22 In prav tako sem Jaz tudi svojega sina in svojo hčer ohranil skrita pod »gruščem zemeljskih ljudi«, da njun sijaj ljubezni in njuna svetlobna polnost ne bi vzbudila zavisti pri ljudeh, ki so še hudobni. Ravno tiste zemeljske ženice, ki so žal padle v svoje pred-duševne stopnje, so sedaj zaradi angloameriških živčnih vzorcev, ki vladajo po vsem svetu, bičane do pravih furij in Mojemu pisarju ter Moji hčeri zavidajo, da sta dosegla prvotno stanje začetne bratsko-sestrske ljubezni.
23 Sovraštvo takih furij takrat ne pozna skoraj nikakršnih meja in če svojih dveh gojencev ne bi posebej varoval tudi zaradi dobronamernih ljudi, katerima služita kot zvest zgled, bi jima to sovraštvo, zlasti s strani ženskega spola, že zdavnaj sodilo do konca. Takšne ženske vedno delujejo iz ozadja, bruhajo ogenj in žveplo, zadržujejo se v svojih zaprtih krogih, celo tam se skrivajo v mreži nasprotnika za svojimi tako imenovanimi tajnimi besedami ali gesli, zabarikadirajo se za javnost nevidne in v svojih tajnih krogih skupno zbirajo svoj strup, da bi ga ob primerni priložnosti izbljuvale proti moškim in tukaj še posebej proti Mojemu pisarju.
24 Toda to jim ne bo uspelo, kajti Moj sin je na to imun in tudi Moja hči je na to imuna, zato se takšne ženske skupaj s svojimi podrejenci zastrupljajo le same in kmalu o takih sploh več ne boste mogli ničesar slišati, kajti njihov lastni strup jih bo pokončal po reku: Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade, ali še bolje: Kar ne želiš, da tebi storijo, tega ne stori nikomu drugemu! Že posvetno gledano čaka vsakega, ki stori umor, stroga kazen. V duhovnem pogledu, ko gre, kot tukaj, za najbolj gnusen umor ugleda, pa je to še toliko bolj res!
25 Kdor pa Me ljubi tako čisto in iskreno kot Moja prava otročička, kajti to je tudi posledica takšne resnične bratske ljubezni, ki ne zahteva več ničesar zase, ta se zlahka in brez težav spopade s takšnimi morilci in obrekovalci, ki jih tu simbolizirajo kače in škorpijoni. Lahko hodi nepoškodovan in neomajen, in kamorkoli stopi, ne bo utrpel nobene škode. Kdor se mu sovražno postavi na pot, tega bom Jaz sam klical na odgovornost!
26 Žal je zelo redko, da bi kdorkoli dosegel to pravo bratsko-sestrsko ljubezen, kjer se v človeškem srcu ljubezen sreča z lučjo, torej z modrostjo; tem večje pa je sovraštvo in bes tistih, ki tega ne zmorejo in so se že preveč globoko zapletli v

Satanovo kraljestvo.
27 Tako je tukaj na Zemlji, kjer je sedež vladavine Luciferja-Satana, vse dokler se ne pojavi Novi človek, ki je ponovno uskladil in dosegel enotnost svoje duše po Mojih navodilih. Takrat se oblast Luciferja-Satana tudi že sesuje. To, ravno to bi rad doživel od vseh vas, da končno pobegnete oblasti nasprotnika; in kako se to stori, to sem vam sedaj pokazal na primeru, in sicer prav zato, ker Mojemu zgledu nočete vedno slediti in komaj razumete, kaj želim, da si vzamete k srcu.
28 Naredite najboljše iz tega, kar vam Jaz tukaj v Življenjskih namigih sporočam, in ne se spotikati ob nekatere formulacije, ki prihajajo iz pisarjeve duše, kajti Moj Duh v teh razodetjih na splošno že dovolj močno diha. Več pa zaenkrat tako ali tako še ne bi mogli prenesti! Amen. Amen. Amen.

Lebenswinke

1* Brautseelenzustand
2* Geistkindchen
3* Družinski grb

4* Martin Seemann - YouTube